



PARLAMENTULUI EUROPEAN

2014 - 2019

Document de ședință

4.3.2015

B8-0229/2015

PROPUNERE DE REZOLUȚIE

depusă pe baza declarației Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate

în conformitate cu articolul 123 alineatul (2) din Regulamentul de procedură

referitoare la prioritățile pentru 2015 ale Uniunii Europene privind Consiliul ONU pentru Drepturile Omului (2015/2572(RSP))

Marie-Christine Vergiat, Dimitrios Papadimoulis, Kostas Chrysogonos, Javier Couso Permuy, Marina Albiol Guzmán, Paloma López Bermejo, Ángela Vallina, Sofia Sakorafa
în numele Grupului GUE/NGL

B8-0229/2015

Rezoluția Parlamentului European referitoare la prioritățile pentru 2015 ale Uniunii Europene privind Consiliul ONU pentru Drepturile Omului (2015/2572(RSP))

Parlamentul European,

- având în vedere Declarația universală a drepturilor omului din 1948 și Convenția europeană a drepturilor omului din 1953,
 - având în vedere Declarația Mileniului a ONU din 8 septembrie 2000 (A/Res/55/2) și rezoluțiile Adunării Generale a ONU,
 - având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Consiliul ONU pentru Drepturile Omului (CDO),
 - având în vedere rezoluțiile sale de urgență referitoare la chestiuni legate de drepturile omului și de democrație,
 - având în vedere cea de a 28-a sesiune a CDO, care va avea loc în perioada 2 – 27 martie 2015 la sediul ONU de la Geneva,
 - având în vedere Rezoluția 1325 a Consiliului de Securitate al ONU privind femeile, pacea și securitatea, Convenția privind eliminarea tuturor formelor de discriminare față de femei (CEDAW), Programul de acțiune și de dezvoltare al Conferinței internaționale a popoarelor (Rio +20) și Platforma de acțiune de la Beijing,
 - având în vedere articolul 123 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât, la 60 de ani de la proclamarea Declarației universale a drepturilor omului, lupta împotriva discriminării și în vederea respectării depline a tuturor drepturilor omului – sociale, economice, culturale, civice și politice – rămâne o luptă cotidiană;
- B. întrucât drepturile economice, sociale și culturale fac parte integrantă din drepturile omului și respectarea lor presupune cel puțin punerea pe deplin în aplicare a celor opt Obiective de dezvoltare ale mileniului stabilite în anul 2000, și anume: eradicarea sărăciei extreme și a foametei, accesul universal la educația primară, promovarea egalității între sexe și emanciparea femeilor, reducerea mortalității infantile, îmbunătățirea accesului la îngrijire maternă, combaterea HIV, a bolilor cu transmitere sexuală, a malariei și a altor boli, angajamentul pentru dezvoltarea durabilă și instituirea unei cooperări globale pentru dezvoltare; întrucât un calendar ambițios a fost instituit pentru îndeplinirea acestor obiective până în 2015, însă, în prezent, acestea sunt departe de a fi realizate;
- C. întrucât, având în vedere criza financiară din țările OCDE, lumea se confruntă cu cel mai sever declin economic începând cu anii 1930; întrucât OMS estimează că, din cauza creșterilor precedente ale prețurilor la alimente și energie, peste 100 de milioane de oameni au căzut pradă sărăciei; întrucât ceea ce numim în mod curent „criza financiară și

economică” este de fapt o criză sistemică globală, care afectează toate sectoarele societății și care are consecințe în toate domeniile: politic, social, al mediului, alimentară, energetic etc.;

- D. întrucât Uniunea Europeană și statele sale membre ar trebui să garanteze respectarea drepturilor omului prin intermediul tuturor politicilor lor interne și externe și să asigure coerența acestora, cu scopul de a consolida poziția Uniunii Europene și a statelor sale membre și de a le face credibile în cadrul CDO;
- E. întrucât o delegație a Subcomisiei pentru drepturile omului a Parlamentului European se va deplasa la Geneva pentru cea de-a 28-a sesiune ordinară a Consiliului ONU pentru Drepturile Omului (CDO), la fel ca și în anii precedenți, cu ocazia sesiunilor CDO precedente și, anterior, cu ocazia sesiunilor Comisiei Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului,
- F. întrucât opt state membre fac parte actualmente din Consiliul pentru Drepturile Omului, și anume Germania (până în 2015), Estonia (până în 2015), Franța (până în 2016), Irlanda (până în 2015), Letonia (până în 2017), Țările de Jos (până în 2017), Portugalia (până în 2017) și Regatul Unit (până în 2017); întrucât, de asemenea, în timpul sesiunii sale de organizare, la 8 decembrie 2014, Consiliul pentru Drepturile Omului a ales membrii Biroului și, în special, președintele consiliului, Joachim Rucker (Germania), pentru cel de-al nouălea ciclu, care se va derula în perioada 1 ianuarie - 31 decembrie 2015;
- G. întrucât activitatea Uniunii și a statelor sale membre alături de CDO și în cadrul acestuia ar trebui consolidată, nu doar pentru a avansa o viziune indivizibilă asupra drepturilor omului, dar și pentru a ține mai bine cont de recomandările CDO și pentru a le aplica mai bine în politica privind drepturile omului a Uniunii, atât la nivel intern, cât și la nivel extern;
- H. ținând seama de ordinea de zi a acestei a 28-a sesiuni, în special punctul 3 (promovarea și protejarea tuturor drepturilor omului, civile, politice, economice, sociale și culturale, inclusiv dreptul la dezvoltare) și punctul 7 (situația drepturilor omului în Palestina și în celelalte teritorii arabe ocupate),

Activitatea și organizarea CDO

1. reiterează apelul adresat statelor membre ale Uniunii Europene de a se opune în mod activ oricărei încercări de subminare a conceptelor de universalitate, indivizibilitate și interdependență a drepturilor omului, precum și de a încuraja în mod activ CDO să combată în același mod toate formele de discriminare, indiferent de motivele acestora;
2. atrage atenția cu privire la instrumentalizarea CDO; subliniază importanța rezoluțiilor sale specifice fiecărei țări pentru soluționarea cazurilor grave de încălcări ale drepturilor omului; subliniază importanța evaluării situației drepturilor omului în mod obiectiv, transparent, neselectiv, constructiv, neconflictual, pe baza unor informații fiabile și a unui dialog interactiv, cu acoperire universală și cu un tratament egal pentru toate statele; invită statele membre să contribuie activ la punerea în aplicare a principiilor convenite referitoare la CDO;

3. subliniază importanța eradicării cauzelor profunde ale instabilității politice în anumite țări prin elaborarea unor politici de dezvoltare care să aibă în vedere Obiectivele de dezvoltare ale mileniului (ODM) și luarea altor măsuri socioeconomice, politice și culturale, care pot crea climatul necesar pentru a preveni re izbucnirea conflictelor și care vizează să elimine sărăcia și să promoveze dezvoltarea economică, socială și culturală, să creeze capacități instituționale și administrative, să îmbunătățească calitatea vieții populației și să consolideze statul de drept exclusiv prin mijloace pașnice;
4. ia act de lista de candidați care urmează să fie prezentată de către Grupul consultativ pentru mandatele Consiliului pentru Drepturile Omului; deplânge demisia unui membru al Grupului de lucru privind chestiunea drepturilor omului, a societăților transnaționale și a altor întreprinderi comerciale și subliniază importanța acestui grup de lucru pentru punerea în aplicare a unor standarde obligatorii în domeniul drepturilor omului pentru întreprinderi; salută prioritățile tematice enunțate în raportul Înaltului Comisar al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului, și anume: consolidarea mecanismelor privind drepturile internaționale ale omului; consolidarea egalității și a luptei împotriva discriminării; combaterea impunității și consolidarea asumării răspunderii și a statului de drept; integrarea drepturilor omului în dezvoltarea și sfera economică; extinderea spațiului economic și a mecanismelor de alertă rapidă și protejarea într-o mai mare măsură a drepturilor omului în situații de conflict, de violență și de insecuritate; subliniază importanța priorității acordate migrației;
5. salută punerea în aplicare a unui mecanism subsidiar de experți, alcătuit din cinci experți independenți, care ar aduce în cadrul CDO o competență tematică în materie de drepturi ale popoarelor indigene; ia act de faptul că Grupul consultativ îi va propune președintelui consiliului o listă de candidați pentru înlocuirea unuia dintre cei cinci experți independenți ai mecanismului din cadrul Grupului statelor africane, expert al cărui mandat expiră în martie 2015;
6. constată că Arabia Saudită este membră a Consiliului pentru Drepturile Omului până în 2016; condamnă cu fermitate încălcările generalizate ale drepturilor omului comise de Regatul Arabiei Saudite; își reiterează apelul privind abolirea universală a pedepsei cu moartea și solicită un moratoriu imediat privind executarea pedepselor cu moartea în acest stat; condamnă faptul că Arabia Saudită continuă să aplice pedeapsa cu moartea pentru o gamă vastă de motive considerate în această țară infracțiuni, îndeosebi homosexualitatea, infracțiunile legate de droguri, apostazia, vrăjitoria; solicită în termeni fermi autorităților din Arabia Saudită să pună capăt tuturor pedepselor corporale din țară și să transpună în legislația națională normele internaționale în domeniul drepturilor omului; solicită, de asemenea, autorităților saudite să elibereze imediat toți prizonierii de conștiință, îndeosebi pe bloggerul Raif Badaoui;
7. constată, de asemenea, că Republica Kazahstan este membră a Consiliului pentru Drepturile Omului până în 2015; este deosebit de îngrijorat cu privire la relatările privind presiunile continue exercitate asupra organizațiilor societății civile și asupra organizațiilor sindicale independente în Kazahstan, potrivit declarației Raportorului special al ONU privind dreptul la întrunire pașnică și dreptul de asociere, Maina Kiai, în urma vizitei sale recente în Kazahstan, în ianuarie 2015; deplânge faptul că anumiți prizonieri politici sunt

în continuare în detenție - îndeosebi Vladimir Kozlov, liderul partidului de opoziție ALGA, Vadim Kuramshin, apărător al drepturilor omului, și militanți ai drepturilor prizonierilor, precum poetul și scriitorul Aron Atabek; invită CDO să sprijine activ eliberarea imediată a acestora, precum și eliberarea tuturor prizonierilor deținuți și condamnați pentru motive politice; solicită CDO să adopte o poziție fermă cu privire la drepturile prizonierilor; invită autoritățile kazahe, îndeosebi dat fiind că Republica Kazahstan este membră a Biroului CDO pentru cea de a 28-a sesiune a acestuia, să pună pe deplin în aplicare recomandările evaluării periodice universale recente realizate de ONU (EPU) și ale Comitetului contra torturii, și să își asume angajamentul în favoarea îmbunătățirii situației drepturilor omului în cadrul țării;

Raportul anual al Înalțului Comisar al ONU pentru Drepturile Omului și rapoartele Înalțului Comisariat și ale Secretarului General

8. salută Raportul anual al Înalțului Comisar al ONU pentru Drepturile Omului; consideră fundamental punctul 5 din acest raport, formulat astfel: „Inegalitățile tot mai accentuate și excluderea politică, economică și socială a grupurilor marginalizate au adus atingere demnității și drepturilor popoarelor din numeroase state și, în mare parte, se află la baza tulburărilor și conflictelor menționate anterior. Drepturile economice, sociale și culturale, precum și dreptul la dezvoltare au fost afectate negativ de politicile de austeritate din cauza cărora au avut de suferit, în mod disproporționat, persoanele sărace și persoanele marginalizate, precum și de corupție; nu s-a acordat prioritate serviciilor publice și nu a fost recunoscut dreptul popoarelor de a participa la deciziile care le afectează viețile. Migranții au continuat să îndure suferințe profunde, evenimentele petrecute recent pe mare făcând dovada lipsei cinice de respect pentru viața umană și pentru drepturile omului.” solicită Uniunii și statelor membre să pună la dispoziție resurse umane, materiale și financiare suficiente pentru operațiunile al căror unic scop este salvarea pe mare; solicită Uniunii și statelor membre să deschidă căi legale pentru solicitanții de azil, îndeosebi prin creșterea substanțială a locurilor pentru relocarea refugiaților și prin acordarea de vize umanitare, precum și să dezvolte căi de imigrație economică legală;
9. consideră, de asemenea, fundamentală atenția acordată în cadrul acestui raport consolidării egalității și luptei împotriva discriminării exercitate pe motiv de rasă, împotriva minorităților, pe criterii de sex, de orientare sau identitate sexuală sau de handicap; subliniază că și în acest domeniu Uniunea și statele sale membre trebuie să pună în aplicare recomandările Înalțului Comisar al ONU pentru Drepturile Omului;
10. ia act de raportul de activitate al Înalțului Comisar al ONU pentru Drepturile Omului cu privire la situația drepturilor omului în Columbia (A/HRC/28/3/Add.1 - 3); salută reluarea negocierilor de pace în decembrie anul trecut și rolul pe care îl are Cuba în ceea ce privește încheierea războiului civil din țară; constată totuși că Columbia este în continuare una dintre cele mai periculoase țări din lume, în special pentru persoanele care desfășoară activități sindicale și politice, iar cazurile de încălcare a drepturilor omului, care vizează și studenți, militanți din partidele de opoziție, agricultori, femei și copii, rămân în cele mai multe rânduri nepedepsite; se opune, prin urmare, ratificării acordului de liber-schimb cu această țară; condamnă cu tărie faptul că serviciile de informații generale (DAS) aflate direct în subordinea președintelui Republicii, au procedat la ascultări sistematice și la acțiuni ilegale urmărind discreditarea înalților magistrați, a parlamentarilor din opoziție și

a apărătorilor drepturilor omului; reamintește că Subcomisia pentru drepturile omului a Parlamentului European, persoane cu reședința în Europa și ONG-uri au fost, de asemenea, ținta acestor acte; cere ca aceste fapte grave să nu rămână nepedepsite; solicită Uniunii să aplice recomandările cuprinse în raportul referitor la Columbia al Comisiei împotriva torturii;

11. salută faptul că Consiliul a luat cunoștință de raportul Înaltului Comisar privind problema drepturilor omului în Cipru; condamnă din nou încălcările repetate ale drepturilor omului cauzate de ocupația continuă a 37 % din teritoriul Republicii Cipru, precum și încălcarea continuă de către Turcia, timp de patruzeci de ani, a dreptului umanitar internațional împotriva ciprioților greci și a ciprioților turci; își exprimă îngrijorarea în special pentru situația refugiaților, a persoanelor care locuiesc în enclave și a apropiaților persoanelor dispărute; condamnă privarea de acces la proprietatea funciară și utilizarea acesteia; condamnă impunerea unor măsuri de austeritate împotriva ciprioților turci de către Turcia în zonele aflate sub controlul său militar, încălcând drepturile lor economice și sociale fundamentale; solicită delegațiilor Uniunii și ale statelor membre să denunțe cazurile repetate de încălcare, să condamne prezența trupelor turce și a coloniștilor, să solicite încetarea imediată a ocupației teritoriului cipriot de armata turcă și a politicii ce vizează modificarea situației demografice a Republicii Cipru; subliniază că aceste încălcări constituie crime de război; denunță relocarea, de către Turcia, a grupurilor comune cu persoane dispărute; solicită Turciei să autorizeze accesul la toate zonele militare și la arhivele luptelor, pentru a se efectua verificări cu privire la persoanele dispărute;
12. ia act de punctul privind „Favorizarea reconcilierii și a stabilirii responsabilităților și promovarea drepturilor omului în Sri Lanka”; reamintește că, în martie 2014, CDO a instituit o comisie de anchetă privind încălcările drepturilor omului în Sri Lanka, îndeosebi în ceea ce privește ultimele etape ale războiului civil, în cursul căruia 40 000 de civili (îndeosebi tamili) au fost asasinați cu brutalitate; este de părere că o comisie de anchetă autentică și independentă care urmărește să îi aducă pe cei responsabili în fața justiției, printre care persoane cu funcții înalte în cadrul armatei, constituie o condiție prealabilă unui proces de reconciliere corespunzător în Sri Lanka; își exprimă nemulțumirea profundă în ceea ce privește faptul că publicarea raportului, prevăzută pentru martie 2015, a fost amânată pentru finalul anului 2015; subliniază că această indignare se adaugă la cea a victimelor și familiilor acestora care se confruntă cu lipsa de determinare a ONU și a guvernelor statelor membre ale Uniunii de a investiga gravele acuzații de genocid și de impunitate din Sri Lanka; în acest sens, face referire la manifestațiile de proporții care au avut loc în nordul Sri Lankăi și în alte locuri, solicitând publicarea imediată a raportului, și invită CDO să își revizuiască decizia; ia act de angajamentul guvernului nou ales din Sri Lanka de a colabora cu CDO; insistă totuși ca această colaborare să fie utilă și să contribuie la procesul de reconciliere; insistă asupra necesității ca guvernul din Sri Lanka să adopte de urgență măsuri pentru a pune capăt militarizării din nordul și estul insulei, să elibereze toți deținuții politici și să anuleze toate restricțiile, printre care interdicțiile de călătorie și presiunile exercitate asupra militanților politici, și să garanteze libera exercitare a drepturilor democratice;
13. ia act de punctul privind situația drepturilor omului în Irak, având în vedere încălcările comise de organizația numită „Statul Islamic în Irak și Levant” și de grupările asociate; condamnă ferm atacurile întreprinse de această organizație împotriva popoarelor și statelor

irakian și sirian, execuțiile sumare, distrugerile și violența împotriva populațiilor civile; își exprimă solidaritatea profundă față de familiile victimelor și le transmite condoleanțe; solicită eliberarea imediată și necondiționată a tuturor ostajilor reținuți de această grupare teroristă;

14. consideră deosebit de important raportul elaborat în urma reuniunii pentru dezbaterea chestiunilor privind dreptul la viață privată în era digitală; deplânge faptul că tehnologiile și serviciile de informare și comunicare, îndeosebi europene, sunt utilizate în țări terțe pentru încălcarea drepturilor omului, îndeosebi prin intermediul cenzurii și al supravegherii în masă; condamnă, de asemenea, spionajul în masă asupra a milioane de persoane de către Agenția de Securitate Națională (*National Security Agency*) a Statelor Unite; își exprimă preocuparea cu privire la diseminarea tehnologiilor de monitorizare și filtrare, care reprezintă o amenințare crescândă la adresa activiștilor în domeniul drepturilor omului și aduc deseori atingere dreptului la viață privată; solicită ca aceste preocupări să fie luate în considerare în cadrul acestui punct al sesiunii;

Promovarea și protejarea tuturor drepturilor omului, civile, politice, economice, sociale și culturale, inclusiv a dreptului la dezvoltare

Drepturile economice, sociale și culturale

15. salută importanța acordată cu ocazia celei de a 28-a sesiuni a CDO promovării și protejării drepturilor economice și sociale și aspectelor legate de interdependența drepturilor omului; subliniază încă o dată necesitatea de a trata pe picior de egalitate drepturile economice, sociale, culturale, civice și politice; subliniază că ratele ridicate ale șomajului, intensificarea sărăciei și a excluziunii sociale, accesul tot mai dificil la servicii publice accesibile în materie de sănătate, educație, locuințe, transport și cultură, precum și degradarea calității acestor servicii reprezintă provocări importante; subliniază că privatizarea și liberalizarea au contribuit la scăderea accesului la unele dintre aceste drepturi și că tendința respectivă trebuie inversată, iar o mai bună distribuire a resurselor, salarii corespunzătoare și locuri de muncă de calitate reprezintă mijloace importante de soluționare a acestor probleme; ia act, de asemenea, de faptul că planurile de austeritate implementate atât de statele membre ale Uniunii, cât și în alte țări, inclusiv la solicitarea Uniunii, nu au făcut decât să accentueze inegalitățile și sărăcia;
16. subliniază, printre altele, că introducerea democrației (clauzele privind drepturile omului) în acordurile de liber schimb semnate de Uniune cu țările terțe a fost un eșec, nu numai din cauză că respectivele clauzele au fost luate în considerare într-o foarte mică măsură, ci și pentru că aceste acorduri de liber schimb au condus la încălcări ale drepturilor economice și sociale, la sărăcirea comunităților în cauză și la monopolizarea resurselor de către multinaționale; consideră că, pe lângă aceste clauze, este nevoie să se pună în aplicare noi forme de cooperare pentru facilitarea dezvoltării economice și sociale a țărilor terțe pe baza nevoilor populațiilor lor; consideră că, pe lângă impactul planurilor de austeritate asupra drepturilor omului, CDO al ONU ar trebui, de asemenea, să analizeze și să denunțe impactul actualelor acorduri de liber schimb;
17. observă că Forumul economic mondial, care se reunește în luna ianuarie a fiecărui an la Davos, a scos în evidență, în 2015, faptul că 1 % din locuitorii planetei dețin 48 % din

patrimoniul, față de „numai” 44 % în 2009, și subliniază că pragul de 50 % ar trebui depășit în 2016; subliniază că criza a confirmat pericolele sistemului economic și politic actual și a agravat disparitățile sociale, deja dramatice, în favoarea veniturilor celor mai mari, a căror creștere este vertiginoasă în comparație cu veniturile medii; consideră că problema distribuției bogăției în lume ar trebui să reprezinte prioritatea absolută a celei de a 28-a sesiuni a CDO, în măsura în care constituie principalul obstacol în calea realizării drepturilor economice și sociale, precum și că delegațiile Uniunii și ale statelor sale membre ar trebui să ia toate măsurile necesare pentru atingerea acestui obiectiv;

18. salută importanța acordată „locuințelor adecvate ca element al dreptului la un nivel de trai corespunzător”; solicită delegațiilor Uniunii și ale statelor membre să promoveze accesul la locuințe de calitate pentru toți, fără discriminare, ca un drept fundamental și să analizeze chestiunea privind accesul la locuințe în cadrul Uniunii (îndeosebi de la începutul crizei și de la instituirea măsurilor de austeritate), pentru un angajament în vederea soluționării acestei probleme endemice, din ce în ce mai gravă în ultimii ani; reafirmă, de asemenea, necesitatea rechiziționării locuințelor vacante și a suspendării expulzărilor, pentru a face față crizei actuale din unele state membre;
19. salută, de asemenea, raportul privind „dreptul la hrană” și prelungirea cu trei ani a mandatului Raportorului special, pentru ca acesta să continue să se ocupe de impactul crizei alimentare mondiale asupra exercitării acestui drept; subliniază că statele membre ale ONU ar trebui să promoveze mai mult accesul la resursele naturale și vitale, accesul la terenuri, precum și suveranitatea și securitatea alimentară ca mijloc de reducere a sărăciei și a șomajului; regretă faptul că un număr considerabil de oameni nu au sau nu mai au acces la anumite resurse, inclusiv la bunuri de bază, cum ar fi apa, din cauza monopolizării resurselor de către întreprinderi sau entități private, care pot fi sprijinite de către autoritățile politice ale statelor în cauză, ceea ce provoacă în special un deficit de alimente și creșterea prețurilor la alimente; în consecință, solicită delegațiilor Uniunii și delegațiilor statelor membre să ia măsurile necesare pentru a pune capăt acaparării resurselor, în special a terenurilor, îndeosebi de către întreprinderile europene, și să promoveze în cadrul forurilor și conferințelor internaționale și regionale (Banca Mondială, OMC, UNCTAD, FMI, OCDE etc.) propuneri privind recunoașterea bunurilor publice fundamentale și consemnarea acestora într-o convenție specifică a ONU; de asemenea, solicită Uniunii și statelor sale membre să sprijine Rezoluția nr. 64/292 din 28 iulie 2010 a Adunării Generale a ONU care recunoaște apa ca drept fundamental și să depună toate eforturile necesare în vederea punerii sale în aplicare în mod obligatoriu;
20. subliniază importanța punctului privind „Efectele datoriei externe și ale obligațiilor financiare internaționale conexe ale statelor asupra respectării depline a tuturor drepturilor omului” și este îngrijorat de faptul că plata „dobânzilor datoriei” statelor afectează în prezent majoritatea țărilor și servește drept pretext pentru aplicarea planurilor de austeritate numite „planuri de ajustare structurală”; își reiterează poziția, în special în acest context de criză economică și socială, în favoarea anulării datoriei țărilor din lumea a treia, dar și a țărilor (în special state membre ale UE) cu cele mai mari dificultăți, pentru a evita agravarea crizei și a asigura exercitarea efectivă a drepturilor economice, sociale și culturale;
21. consideră că, date fiind responsabilitățile sale și cele ale anumitor state membre ale

Uniunii în situația economică, politică și socială care a condus la mișcările populare din țările așa-numitei „Primăveri arabe”, Uniunea Europeană are datoria de a ajuta instituțiile din aceste țări să realizeze audituri ale creanțelor lor și, în special, ale creanțelor europene, în vederea identificării părții nelegitime din aceste datorii care nu au adus niciun câștig populației; adaugă faptul că Uniunea este datoare, de asemenea, să facă totul pentru a permite anularea rapidă a acestor datorii nelegitime; îndeamnă din nou Uniunea și statele sale membre să depună noi eforturi semnificative pentru a facilita returnarea, într-un termen rezonabil, către popoarele țărilor „Primăverii arabe”, a activelor necuvenite deturnate de fostele lor regimuri; își exprimă îngrijorarea în legătură cu continuitatea liniilor directe ale parteneriatelor în raport cu negocierile purtate anterior;

22. subliniază faptul că atât politicile Uniunii în domeniul migrației, cât și sprijinul acordat regimurilor nedemocratice sub pretextul „bunei guvernări” și al aplicării unor acorduri de parteneriat pur economice aduc atingere drepturilor omului și chiar credibilității Uniunii pe plan internațional; condamnă în acest sens „procesul de la Khartoum” inițiat de președinția italiană a Uniunii și lansarea pe viitor a unei inițiative privind ruta de migrație UE-Cornul Africii, care implică o cooperare în special cu regimul eritreean și sudanez; îndeamnă încă o dată statele membre ale Uniunii Europene să pună în aplicare clauzele privind „democrația și drepturile omului” în cadrul tuturor acordurilor internaționale, indiferent de natura acestora, și să garanteze respectarea drepturilor omului în propriile politici interne și externe, neîndeplinirea acestui deziderat conducând la slăbirea poziției UE în cadrul CDO și al oricărui alt for internațional care se ocupă de drepturile omului;

Drepturile civile și politice

23. îndeamnă toate statele să combată tortura, inclusiv pe teritoriul statelor membre; solicită delegațiilor Uniunii și ale statelor sale membre să includă în dezbaterile privind tortura și alte pedepse și tratamente inumane ori degradante chestiunea interzicerii comerțului cu produse care ar putea fi folosite în scopul torturii în UE și în afara sa;
24. subliniază importanța continuării activităților privind practicile internaționale legate în special de detenția secretă, în contextul combaterii terorismului; solicită statelor membre ale Uniunii Europene să ia măsuri corespunzătoare în urma rapoartelor existente, în conformitate cu pozițiile anterioare ale Parlamentului cu privire la această chestiune, în special cu rezoluțiile sale referitoare la folosirea unor țări europene de către CIA pentru transportarea, torturarea și deținerea ilegală a prizonierilor; condamnă, de asemenea, utilizarea în mod sistematic a torturii de către Statele Unite în cadrul bazei militare de la Guantanamo; subliniază încă o dată caracterul ilegal al acestei baze și solicită închiderea sa imediată și returnarea acestui întreg teritoriu Cubei;
25. invită delegațiile Uniunii și ale statelor sale membre să-și reafirme opoziția față de pedeapsa cu moartea și sprijinul față de abolirea sa la nivel mondial și față de instaurarea fără întârziere a unui moratoriu în țările unde aceasta încă se aplică; își exprimă îngrijorarea pentru faptul că, în unele dintre țările care suspendaseră pedeapsa cu moartea, au avut loc noi execuții;
26. insistă asupra necesității de a aborda, în cadrul acestei sesiuni a CDO, chestiunea libertății de asociere și combaterea tuturor formelor de represiune, printre care asasinarea

sindicaliștilor, a activiștilor politici și comunitari, a artiștilor și a apărătorilor drepturilor omului;

27. ia act de raportul privind libertatea religioasă sau de credință și reamintește că aceasta presupune atât dreptul de a crede și de a nu crede, cât și dreptul de promovare și schimbare a convingerilor religioase; subliniază încă o dată angajamentul său pentru secularism, ca o caracteristică fundamentală a anumitor state și culturi, acesta definindu-se ca o separare strictă între autoritățile politice și cele religioase, care presupune respingerea oricărei interferențe religioase în funcționarea guvernului și a oricărei interferențe politice în chestiunile religioase, cu excepția cazului în care trebuie menținute normele de securitate și ordinea publică (inclusiv respectul pentru libertatea celorlalți) și care garantează tuturor (credincioși, agnostici sau atei) o libertate de conștiință egală și exprimarea publică a convingerilor;

Drepturile popoarelor și ale unor grupuri sau persoane particulare

28. evidențiază dreptul inalienabil al popoarelor la autodeterminare și la alegerea propriilor orientări politice, economice și sociale, fără ingerințe externe; solicită Uniunii Europene și statelor sale membre ca, cu ocazia celei de a 28-a Sesiuni a CDO, să promoveze cu fermitate acest drept în locul politicilor actuale; respinge, de asemenea, impunerea de sancțiuni de către UE și SUA împotriva țărilor terțe, în vederea protejării intereselor lor economice și geopolitice, indiferent de situația umanitară;

29. își exprimă din nou îngrijorarea cu privire la degradarea situației apărătorilor, militanților, organizațiilor și instituțiilor din domeniul drepturilor omului, precum și cea a jurnaliștilor, în diferite moduri și la diferite niveluri în întreaga lume, inclusiv în Uniune;

30. subliniază importanța respectării drepturilor fundamentale ale populațiilor indigene și triburilor, astfel cum sunt definite în Convenția nr. 169 a OIM; este profund preocupat de situația populației mapuche și a populațiilor indigene în țări precum Guatemala; condamnă actele de represiune îndreptate împotriva liderilor populațiilor indigene și asasinarea unor lideri sindicali și cere ca Comisia internațională a ONU împotriva impunității în Guatemala să nu își încheie mandatul în septembrie 2015;

31. salută importanța acordată drepturilor copilului în cadrul celei de a 28-a sesiuni și, precum și voința politică, ca urmare a adoptării Rezoluției 25/6, de a prelungi cu trei ani mandatul raportorului special privind vânzarea de copii, prostituția copiilor și pornografia infantilă; salută faptul că Consiliul a prevăzut, cu ocazia celei de-a 28-a sesiuni, o zi de dezbateri, în conformitate cu Rezoluția 25/6, ce va fi consacrată temei „Investiții mai bune în drepturilor copilului, ce va trata modalitățile de accelerare a eforturilor internaționale vizând eliminarea violenței împotriva copiilor;

32. invită Uniunea și statele sale membre să se mobilizeze cu prioritate pentru acțiunile concrete ale CDO care urmăresc să pună capăt încălcărilor drepturilor omului care afectează civili, în special femeile și copii, în situații de război și conflicte violente; solicită adoptarea unor acțiuni prioritare vizând stoparea recrutărilor de copii ca soldați și asigurarea protecției lor;

33. respinge folosirea conceptului „responsabilitatea de a proteja”, pentru că încalcă dreptul internațional și nu oferă un temei juridic suficient pentru a justifica recurgerea unilaterală la forță, în multe cazuri cu obiectivul de a schimba regimul; condamnă ipoteza unilaterală a rolului de polițist mondial al unor state puternice precum SUA sau al unor organizații precum NATO; condamnă, de asemenea, atacurile aeriene „selective” și introducerea de trupe străine pe teren; denunță încercarea NATO de a înlocui misiunile de pace și de stabilizare, deoarece acestea nu pot fi utilizate decât cu consensul larg al Adunării Generale a ONU; își exprimă preocuparea profundă pentru numărul din ce în ce mai mare de copii și tineri recrutați; reamintește necesitatea de a proteja, în special femeile și copiii afectați de conflictele armate;

Interdependența dintre drepturile omului și aspecte tematice referitoare la drepturile omului

34. consideră că este extrem de important punctul privind „Protecția drepturilor omului și a libertăților fundamentale în combaterea terorismului”; își exprimă profunda îngrijorare cu privire la deteriorarea situației drepturilor omului și a libertăților publice sub pretextul combaterii terorismului și, din ce în ce mai mult, a infracțiunilor grave, fără ca aceste concepte să fie clar definite, inclusiv în cadrul UE sau prin intermediul unor acorduri specifice cu statele în care nu sunt aplicate drepturile omului; este îngrijorat în special de încălcarea în acest domeniu a normelor privind protecția datelor și respectarea vieții private;

35. regretă că comunitatea internațională nu a demarat încă negocieri pentru încheierea unui acord internațional privind protecția datelor cu caracter personal, care ar putea să se bazeze pe Convenția 108 a Consiliului Europei, și invită delegațiile Uniunii și statelor membre să creeze, în colaborare cu omologii lor la nivel internațional, un astfel de cadru;

36. condamnă din nou recurgerea pe scară largă, în cadrul așa-numitelor politici de securitate, la firme militare și de securitate private, atunci când este vorba de competențe suverane, care țin numai de autoritatea statelor, și solicită Uniunii Europene și statelor sale membre să-și intensifice eforturile pentru ca astfel de practici să fie eliminate; consideră că firmele militare și de securitate private trebuie în acest domeniu și sub responsabilitatea statelor să respecte drepturile omului, mai ales în ceea ce privește protecția datelor și a vieții private; consideră că, în ceea ce privește transferul de misiuni de serviciu public, statele și firmele trebuie deopotrivă trase la răspundere pentru încălcările drepturilor omului și ale dreptului umanitar comise de către personalul acestor firme;

37. subliniază, de asemenea, că slaba reglementare, opacitatea și lipsa controlului în comerțul cu arme au provocat suferințe umane, au alimentat conflictele armate, instabilitatea și corupția, au subminat procesul de pace și au condus la răsturnarea guvernelor alese în mod democratic și încălcarea statului de drept, a drepturilor omului și a dreptului internațional umanitar; insistă, prin urmare, ca această chestiune să fie abordată în cadrul acestei reuniuni;

38. consideră, de asemenea, extrem de important punctul referitor la drepturile omului și mediu și consideră că acesta este intrinsec legat de dreptul popoarelor de a dispune de propriile resurse naturale, terenuri și de un sistem de mediu sustenabil; consideră, prin urmare, fundamentală ratificarea și implementarea de către toate părțile a Procesului de la

Kyoto, precum și a altor convenții internaționale care permit exercitarea efectivă a acestor drepturi;

Situații legate de drepturile omului care necesită atenția Consiliului

39. ia act de decizia Consiliului de a extinde mandatul 25/23 al Comisiei internaționale independente de anchetă pentru a investiga toate încălcările legislației internaționale privind drepturile omului comise începând din martie 2011; denunță ferm utilizarea armelor chimice împotriva populației siriene; regretă eșecul Acordului Geneva II și insistă asupra faptului că viitorul Siriei trebuie să aparțină poporului sirian; sprijină o soluție politică a conflictului, acceptată de sirieni, fără nicio intervenție străină, care să permită un dialog național incluziv și menit să reflecte preocupările și aspirațiile legitime ale poporului sirian privind schimbările democratice;
40. constată că situația drepturilor omului din Iran continuă să se deterioreze; observă că măsurile represive împotriva manifestanților și dizidenților pașnici (inclusiv studenți, cadre universitare, apărători ai drepturilor omului), militanților pentru drepturile femeilor, juriștilor, jurnaliștilor, autorilor de bloguri și a personalităților religioase sunt curente în această țară; subliniază rolul primordial al comunității internaționale în garantarea păcii; își exprimă preocuparea profundă privind deteriorarea continuă a situației drepturilor omului în Iran, numărul din ce în ce mai mare de deținuți din motive politice și de conștiință, numărul tot mai ridicat al execuțiilor, printre victime aflându-se și minori, tortura, procesele inechitabile și sumele exorbitante solicitate pentru cauțiune, precum și restricțiile severe în ceea ce privește libertatea de informare, de exprimare, de întrunire, de mișcare și libertatea religioasă; salută decizia Consiliului de a prelungi cu un an mandatul Raportorului special pentru situația drepturilor omului din Republica Islamică Iran;
41. recunoaște ritmul constant al reformelor în materie de drepturi politice și civile din Myanmar, dar îndeamnă autoritățile să-și intensifice eforturile în acest sens, în special eliberând deținuții politici și combătând de urgență violența intercomunitară; își exprimă profunda îngrijorare în legătură cu violența din statul Rakhine, care reprezintă o consecință a politicilor discriminatorii împotriva minorității rohingya; salută prelungirea mandatului Raportorului special privind situația drepturilor omului în Myanmar pentru încă un an;
42. regretă faptul că situația din America Latină, în special cea din Honduras și Paraguay, nu a fost inclusă în această dezbateră; solicită ca situația drepturilor omului din Honduras și Paraguay după loviturile de stat să fie cu adevărat monitorizată și să se depună toate eforturile pentru restabilirea democrației și a statului de drept în țările respective; solicită delegațiilor UE și ale statelor sale membre să întreprindă demersuri în direcția condamnării loviturilor de stat, să nu recunoască guvernele „de facto” și să solicite în mod insistent judecarea responsabililor; solicită, de asemenea, efectuarea unei anchete cu privire la tentativele de lovitură de stat din alte țări din America Latină (cum ar fi Ecuadorul sau Venezuela) și clarificarea responsabilității fiecărei părți implicate, inclusiv a țărilor terțe;
43. regretă totodată că situația drepturilor omului în Mexic nu este tratată în această sesiune, în condițiile în care a crescut foarte mult numărul disparițiilor și al execuțiilor extrajudiciare, inclusiv numărul de ucideri ale femeilor, iar responsabilitatea autorităților a

fost demonstrată; este extrem de preocupat de impunitatea din Mexic, unde peste 22 000 de persoane au dispărut, mai mult de jumătate dintre aceștia în ultimii ani, iar 98% dintre crime rămân nepedepsite; condamnă criminalizarea și represiunea studenților, jurnaliștilor, sindicaliștilor, activiștilor sociali și liderilor țăranilor din țară, inclusiv execuțiile și disparițiile; solicită delegațiilor UE și ale statelor membre la cea de-a 28-a sesiune să sprijine solicitările ONG-urilor ca Biroul procurorului TPI și Tribunalul de la Haga să acorde o atenție deosebită crimelor comise în Mexic și, dacă se impune, o anchetă internațională;

44. regretă, de asemenea, că problema drepturilor omului în Turcia nu a fost inclusă în ordinea de zi; își exprimă îngrijorarea îndeosebi cu privire la degradarea situației democrației din această țară și la accentuarea măsurilor represive împotriva democraților, a persoanelor în funcții alese și a militanților politici, a sindicaliștilor, a jurnaliștilor, a apărătorilor drepturilor omului și a artiștilor; constată că această represiune vizează în mod deosebit kurzii; solicită delegației Uniunii să se asigure că aceste aspecte sunt abordate în cadrul celei de a 28-a sesiuni a CDR și că va sprijini în mod explicit reluarea discuțiilor privind procesul de pace;
45. solicită tratarea similară a problemei Egiptului în situațiile care necesită atenția Consiliului; este profund preocupat de încălcările masive ale drepturilor omului în această țară; își exprimă îngrijorarea cu privire la Legea privind demonstrațiile și invită Egiptul să își îndeplinească obligațiile internaționale în domeniul drepturilor omului în acest sens; reamintește că participarea la manifestările pașnice sau criticile la adresa guvernului nu ar trebui să constituie motive de detenție sau de trimitere în judecată; invită autoritățile egiptene să pună capăt tuturor actelor de hărțuire și represiune, inclusiv la nivel judiciar, împotriva activiștilor, jurnaliștilor, opoziției politice, apărătorilor drepturilor omului și a sindicaliștilor; își exprimă preocuparea profundă cu privire la utilizarea deliberată de către stat a condamnărilor în masă și a sentințelor de condamnare la moarte ca un instrument de urmărire penală arbitrară și motivată politic, folosit de stat pentru combaterea opoziției politice;
46. este, de asemenea, deosebit de preocupat de condițiile în care s-ar putea desfășura viitoarele alegeri, mai ales în Sudan și Burundi; reamintește necesitatea urgentă ca desfășurarea alegerilor și modalitățile lor de organizare să fie rezultatul unui larg consens între guverne, opoziție și societatea civilă; solicită sprijin internațional pentru ca alegerile să respecte drepturile omului, pentru încetarea imediată a conflictelor acolo unde este cazul și reflectarea unui proces transparent, liber și corect;

Situația drepturilor omului în Palestina și în celelalte teritorii arabe ocupate

47. salută atenția deosebită acordată cu ocazia celei de-a 28-a sesiuni a CDO, situației drepturilor omului în Palestina și în celelalte teritorii arabe ocupate, îndeosebi în ceea ce privește dreptul la autodeterminare al poporului palestinian și constituirea unui stat independent și viabil în interiorul frontierelor din 1967; încurajează energic delegația Uniunii să condamne orice formă de colonialism, în special în Palestina, dar și în Cisiordania și Ierusalimul de Est;

48. condamnă politica continuă de expansiune a coloniilor și de ocupație practică de Israel

în Cisiordania și Ierusalimul de Est, ce încalcă dreptul internațional; condamnă ferm expulzarea comunităților de beduini de pe teritoriile lor strămoșești din Deșertul Negev și în jurul Ierusalimului de Est, precum și politica de strămutare aplicată de Israel împotriva beduinilor; denunță demolarea sistematică a locuințelor palestiniene ca instrument de pedepsire în masă și de colonizare; subliniază că această politică constituie o acaparare a teritoriului palestinian, privează locuitorii de utilizarea terenurilor agricole și distruge comunitățile; condamnă această politică prin care se urmărește compromiterea posibilității unui stat palestinian având drept capitală Ierusalimul de Est, în conformitate cu rezoluțiile ONU; îndeamnă delegațiile statelor membre și pe cea a Uniunii să denunțe această politică israeliană, să solicite imperativ să i se pună capăt și să ia toate măsurile necesare în acest scop;

49. reamintește importanța Raportului ONU privind situația drepturilor omului în teritoriile palestiniene, care denunță faptul că „politică urmată de Israel în Cisiordania și în Fâșia Gaza pare să conducă la apartheid, din cauza oprimirii sistematice a poporului palestinian și a exproprierii de facto a teritoriilor sale”, precum și încălcarea de către forțele israeliene a drepturilor fundamentale ale palestinienilor și epurarea etnică din Ierusalimul de Est, având în vedere tentativa autorităților israeliene de a popula cu evrei orașul Ierusalim pentru a și-l apropria; subliniază că, după șase ani de anchetă pe teren, anchetatorul Richard Falk a făcut constatări alarmante cu privire la situația palestinienilor și a denunțat ferm ocupația israeliană; subliniază că Richard Falk a propus o soluție pentru a pedepsi statul pentru aceste acte: boicotarea produselor sale;
50. salută publicarea raportului organizației Amnesty International pe 2014/2015, care condamnă actele de violență comise de soldații israelieni în Cisiordania și reamintește ocupația brutală a teritoriilor palestiniene de către israelieni; subliniază că, potrivit diferitelor rapoarte, modul în care sunt tratați palestinienii de armata israeliană este asimilabil crimelor de război; denunță complicitatea cu armata israeliană de care au dat dovadă unii dintre reprezentanții profesiei medicale în ceea ce privește relele tratamente aplicate prizonierilor palestinieni;
51. condamnă situația prizonierilor palestinieni din închisorile israeliene; cere Israelului să pună capăt imediat practicilor de detenție în masă, detențiilor administrative în masă, transferurilor de prizonieri politici în afara teritoriilor ocupate, privându-i de vizite din partea familiei, relele tratamente și torturii, precum și refuzului de acordare a tratamentului medical adecvat și oportun, toate acestea constituind încălcări flagrante ale dreptului internațional; își reiterează condamnarea pronunțată cu privire la toate formele de tortură și de rele tratamente; solicită Israelului să garanteze imediat respectarea Convenției Națiunilor Unite împotriva torturii, la care este parte; denunță plasarea în detenție a unor copii și relele tratamente aplicate acestora și solicită imperativ eliberarea imediată a femeilor și a copiilor închiși; denunță tratamentul aplicat copiilor de către instanțele israeliene;
52. condamnă situația prizonierilor palestinieni; solicită eliberarea lor și reamintește rezoluția sa din 14 martie 2013 prin care solicită guvernului israelian să respecte drepturile prizonierilor palestinieni și să protejeze sănătatea și viețile acestora; își exprimă îngrijorarea în legătură cu soarta prizonierilor palestinieni deținuți fără a fi fost inculpați; subliniază că acești deținuți ar trebui puși sub acuzare și trimiși în instanță, cu garanții

judiciare în conformitate cu standardele internaționale, sau eliberați imediat și își exprimă profunda îngrijorare cu privire la situația și starea de sănătate a deținuților palestinieni aflați de mult timp în greva foamei; invită Israelul să le ofere acestor deținuți un acces nerestricționat la îngrijiri medicale corespunzătoare;

53. solicită declararea unui embargou asupra armelor împotriva statului Israel, având în vedere încălcarea drepturilor omului practică de această țară; solicită UE și statelor sale membre să înceteze orice cooperare cu Israelul în cadrul AEA și al Orizont 2020; condamnă atacul comis de Israel în iulie și august 2014 și numeroasele crime de război împotriva populației din Fâșia Gaza; solicită încetarea imediată a asediului Fâșiei Gaza;
54. regretă faptul că problema Saharei de Vest nu se află pe ordinea de zi a celei de-a 28-a sesiuni a CDO; reamintește că conflictul din Sahara Occidentală reprezintă o chestiune de decolonizare și că, potrivit dreptului internațional, Regatul Maroc nu deține suveranitatea asupra Saharei Occidentale și este considerat drept putere de ocupație; condamnă încălcările persistente ale drepturilor omului comise împotriva poporului sahwawi și solicită protejarea drepturilor fundamentale ale poporului din Sahara Occidentală, inclusiv a libertății de asociere, a libertății de exprimare și a dreptului de a manifesta; solicită în termeni imperativi eliberarea imediată a tuturor prizonierilor politici sahwawi; subliniază necesitatea unei supravegheri internaționale a situației drepturilor omului din Sahara Occidentală; îndeamnă Marocul și Frontul Polisario să continue negocierile pentru găsirea unei soluții pașnice și de durată la conflictul din această regiune și reafirmă drepturile populației sahwawi la autodeterminare, care trebuie decisă printr-un referendum democratic, în conformitate cu rezoluțiile 34/37 și 35/19 ale ONU;

Rasismul, discriminarea rasială, xenofobia și intoleranța asociată acesteia – cursul dat Declarației de la Durban și programului de acțiune de la Durban și aplicarea acestora

55. salută importanța acordată acestor chestiuni în cadrul celei de a 28-a sesiuni a Consiliului pentru drepturile omului; condamnă din nou violențele rasiste, antisemite, homofobe, xenofobe și contra migranților, care au atins niveluri alarmante în anumite state membre, în lipsa unor acțiuni ferme din partea autorităților; se declară extrem de preocupat de înmulțirea discursurilor de incitare la ură și stigmatizare îndreptate împotriva minorităților și grupurilor de persoane și de influența din ce în ce mai mare a acestora în mass-media și în anumite mișcări și partide politice, manifestate la cel mai înalt nivel de responsabilitate politică în anumite state membre și care au condus inclusiv la legislații restrictive;
56. regretă faptul că discriminarea împotriva femeilor nu este marcată ca punct specific în cadrul acestei conferințe; subliniază că accesul universal la sănătate, la sănătatea sexuală și reproductivă trebuie să rămână o prioritate politică, inclusiv accesul liber la educația sexuală, la contracepție și la dreptul la avort; subliniază faptul că eradicarea violenței împotriva femeilor și a fetelor, precum și lupta împotriva exploatării sexuale și a traficului de persoane trebuie să constituie priorități și să urmărească obiectivul egalității între femei și bărbați; îndeamnă, prin urmare, CDO și comunitatea internațională să implementeze procesele CIPD + 20, Beijing + 20 și Rio + 20; subliniază, de asemenea, importanța pe care o acordă aplicării de către statele membre ale UE a recomandării CDO din 2002 referitoare la protecția internațională împotriva persecuției pe motive de gen, în special în cadrul politicilor vizând imigrația;

57. regretă, în egală măsură, faptul că aspectele legate de drepturile persoanelor LGBTI nu sunt abordate în cadrul acestei conferințe; condamnă violența și discriminarea la care sunt supuse persoanele LGBTI din întreaga lume; condamnă în special sterilizarea forțată a persoanelor transgen, care se mai practică încă în anumite țări, inclusiv în UE, și solicită încetarea imediată a acestei încălcări a drepturilor omului; invită comunitatea internațională să analizeze cum poate fi adaptat dreptul familiei la evoluția modurilor și formelor în care se manifestă familia actuală, inclusiv oferindu-le persoanelor de același sex posibilitatea de a contracta uniuni și de a adopta; subliniază faptul că, în numeroase cazuri, persoanele lesbiene suferă discriminări multiple (ca femei și ca lesbiene) și că acțiunile de promovare a egalității pentru persoanele LGBTI trebuie să fie însoțite de acțiuni în favoarea egalității femeilor și fetelor, astfel încât să se îndeplinească obiectivul asigurării egalității și nediscriminării;
58. își exprimă îngrijorarea cu privire la numărul din ce în ce mai mare de legi, practici și acte de violență împotriva persoanelor pe baza orientării lor sexuale și a genului; încurajează urmărirea îndeaproape a situației din Nigeria și Senegal, în cazul în care legile introduse recent împotriva persoanelor LGBTI, pun în pericol viața minorităților sexuale; își exprimă preocuparea crescută cu privire la așa-numitele legi „anti-propagandă” care îngrădesc libertatea de exprimare și de întrunire în Rusia și Lituania, precum și cele care se află în dezbatere în parlamentul kârgâz; salută rezoluția CDO privind lupta împotriva violenței și a discriminării pe motiv de orientare sexuală și identitate de gen, adoptată la 26 septembrie 2014; regretă adoptarea de către Consiliul pentru Drepturile Omului a rezoluției privind protecția familiei la 26 iunie 2014, care riscă să submineze principiul universal și indivizibil al drepturilor omului; își reafirmă sprijinul pentru activitatea constantă depusă de Înalțul Comisar al ONU pentru drepturile omului vizând promovarea și protecția exercitării drepturilor omului în cazul persoanelor LGBTI, în special prin declarații, rapoarte și campania „Libertate și egalitate”; încurajează Înalțul Comisar al ONU pentru drepturile omului să continue combaterea legilor și practicilor discriminatorii;

Asistență tehnică și consolidarea capacităților

59. ia act de punctul referitor la cooperarea tehnică în domeniul drepturilor omului în Afganistan; invită delegațiile Uniunii și statelor sale membre să denunțe faptul că ocuparea Afganistanului de către NATO nu a făcut decât să înrăutățească situația drepturilor omului din această țară; solicită CDO să ia măsuri în vederea înființării unei comisii de anchetă sub egida ONU și a deschiderii, în cadrul competențelor Curții Penale Internaționale, unui proces privind crimele de război, atrocitățile și asasinatele comise în Irak și Afganistan împotriva civililor;
60. subliniază, de asemenea, punctul referitor la asistența tehnică acordată Libiei în domeniul drepturilor omului; condamnă din nou intervenția armată din Libia, desfășurată sub egida NATO, și subliniază că situația este departe de a se stabili, dimpotrivă, continuă să se deterioreze după încheierea „oficială” a războiului, ceea ce conduce la scindarea țării, la imposibilitatea statului de a împiedica violențele, la creșterea numărului de crime rasiste, la absența justiției și democrației; dorește ca CDO să poată efectua o anchetă independentă și imparțială privind situația drepturilor omului în această țară, evidențiind responsabilitatea tuturor forțelor care au participat la conflict; cere încetarea imediată a

cooperării dintre Misiunea EUROBAM de asistență pentru controlul frontierelor și autoritățile libiene, care antrenează forțele armate și de poliție și le pune la dispoziție echipamente tehnologice de vârf pentru a împiedica migrații și refugiații să părăsească o țară care a căzut pradă unei situații de gherilă generalizată și în care nu se asigură protecția drepturilor migraților și a refugiaților; solicită să se adopte urgent acțiuni de sprijin coordonate, care să vizeze societatea civilă și autoritățile și să urmărească înființarea unui sistem național de azil și de primire a migraților care să respecte drepturile solicitanților de azil, ale refugiaților și ale migraților;

61. ia act de punctul referitor la „asistența tehnică și consolidarea capacităților în domeniul drepturilor omului în Sudanul de Sud”; își exprimă profunda îngrijorare cu privire la acest conflict care ia amploare, care a condus la decesul multor civili și care a înrolat forțat copii; cere o încetare imediată a focului între părțile beligerante și își exprimă susținerea pentru o mediere neutră, pentru a se asigura încheierea rapidă a unui acord; își exprimă susținerea pentru solicitarea societății civile privind găsirea unei soluții politice pașnice; solicită găsirea unei soluții politice lipsite de violență pentru diferendele interne și cere dezarmarea și dezafectarea milițiilor; solicită acordarea mai multor ajutoare umanitare pentru populația civilă implicată în lupte sau pentru cei care părăsesc această zonă; îndeamnă ambele părți să acorde acces nelimitat agențiilor ONU care furnizează aceste ajutoare; solicită UE și statelor sale membre să majoreze fondurile alocate țărilor vecine pentru a le ajuta să facă față refugiaților ce sosesc în aceste țări; invită UE și statele sale membre să-și deschidă granițele pentru cei care se refugiază din cauza crizei din Sudan;
62. ia act de aspectele referitoare la cooperarea tehnică și consolidarea capacităților în domeniul drepturilor omului în Côte d'Ivoire; consideră, și în acest caz, că este necesară o evaluare obiectivă și imparțială a evoluției drepturilor omului în această țară, în special după ocuparea țării de către armata franceză;
63. salută atenția specială acordată pentru Haiti în cadrul celei de a 28-a sesiuni a Consiliului pentru drepturile omului; deplânge situația umanitară din această țară, care rămâne dramatică, și faptul că pagubele înregistrate după uraganele din 2010 nu au fost încă acoperite; subliniază că situația de sărăcie extremă din această țară a amplificat efectele devastatoare ale dezastrelor naturale, cauzând cea mai gravă criză umanitară din ultimele decenii; denunță din nou acumularea de noi datorii și rambursarea datoriei enorme impusă țării de Franța și de instituțiile internaționale (în primul rând, Fondul Monetar Internațional), ce reprezintă o cauză a subdezvoltării; salută solidaritatea internațională mobilizată pentru a ajuta Haiti, în primul rând solidaritatea regională, dovedită în special de Cuba prin trimiterea de medici și personal specializat, care au tratat zeci de mii de oameni de holeră, sprijinul financiar acordat prin intermediul Fondului umanitar pentru Haiti al ALBA, continuarea sprijinului energetic prin intermediul Petrocaribe și elaborarea unui plan special pentru aprovizionarea directă cu combustibil a vehiculelor de asistență umanitară, inițiativele agricole pentru furnizarea de alimente și planuri de producție, precum și campania de reîmpădurire; solicită deschiderea unei anchete asupra faptului că e posibil ca unele ajutoare, provenind în special de la Uniunea Europeană, să nu fi ajuns în Haiti, precum și o anchetă cu privire la eficiența rețelei de distribuție a ajutoarelor; solicită, de asemenea, un bilanț al ajutoarelor ajunse efectiv la destinație;
64. ia act de decizia Consiliului de a prelungi cu un an mandatul expertului independent

privind situația drepturilor omului în Mali, cu scopul de a ajuta guvernul malian în eforturile sale de promovare și protecție a drepturilor omului și de a cere expertului independent să raporteze în fața CDO în cadrul celei de a 28-a sesiuni; solicită o evaluare completă a atrocităților și crimelor comise în Mali de toate forțele prezente pe teren; invită delegațiile UE și statele membre să se angajeze să promoveze căi pașnice de soluționare a conflictelor, în locul intervențiilor armate unilaterale, cum a fost cazul în Mali;

65. salută reînnoirea pentru un an a mandatului pentru expertul independent privind situația drepturilor omului în Republica Centrafricană; consideră regretabilă agravarea situației umanitare și a drepturilor omului care a avut loc în Republica Centrafricană după lansarea intervenției franceze, în decembrie 2013; condamnă nenumăratele abuzuri comise împotriva populației, în special asupra femeilor și copiilor; consideră regretabile strămutările populației și condițiile sanitare; lansează un apel în atenția comunității internaționale și a donatorilor, solicitându-le să sprijine mai mult ajutorul umanitar;

o
o o

66. mandatează delegația Parlamentului European la cea de a 28-a sesiune a CDO să transmită pozițiile exprimate în prezenta rezoluție, invită delegația să prezinte Subcomisiei pentru drepturile omului un raport despre această vizită și consideră că este necesar ca Parlamentul European să continue să trimită o delegație la sesiunile relevante ale CDO;

67. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Înaltei Reprezentante/Vicepreședintei Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Consiliului de Securitate al ONU, Secretarului General al ONU, Președintelui celei de-a 69-a Adunări Generale, Președintelui Consiliului ONU pentru Drepturile Omului, Înaltului Comisar ONU pentru Drepturile Omului, precum și grupului de lucru UE-ONU, înființat de Comisia pentru afaceri externe.